

De ce apărăm valorile familiei creștine?

Pastor IOSIF ANCA
Biserica „Betel”, Arad

Noțiuni introductive

În vremea aceasta, când globalizarea și mijloacele de comunicare permit acțiuni comune ale factorilor umani și tehnologici de pe întreg pământul, subiectul cel mai fierbinte de pe glob este cel legat de familie, chiar dacă „febra” COVID-19, cu virus și vaccin împreună, apare permanent pe prima pagină a publicațiilor. Pe zi ce trece se promovează tot mai agresiv relații, zis familiale, ce asociază oamenii diferit de felul în care a compus Creatorul familia. S-a propus, și în parte s-a realizat, eliminarea cuvintelor de „tată” și „mamă”, „bărbat” și „femeie”. Se dorește libertatea de migrare, de schimbare de gen, nu doar de travestire (exterioară), căci aceasta s-a introdus odată cu revoluția feministă. În trendul acesta va trebui eliminată și cuvintele „frate” și „soră”, pentru că la un moment dat, dacă fata vrea să devină băiat sau invers și n-ai aflat la timp, vei „jigni” adresându-i-te astăzi cum i te-ai adresat ieri, dacă peste noapte un „vis” a schimbat orientarea.

Am făcut doar câteva referiri la ceea ce gravitează în jurul noțiunii și al elementelor vieții de familie în noua paradigmă ce redefiniște formele de viață ale omului. Pentru unii, aceste evoluții tehnologice sunt considerate absolut „naturale”, dacă totul este evoluție. Omul se simte liber să continue procesul evolutiv început cu forme incipiente de viață și nevertebrate.

Dacă „Dumnezeu i-a lăsat...” (Romani 1:24, 26, 28), nici familia – părinții, nici autoritatea eclesiastică și nici alte instituții ce vor să păstreze valorile morale biblice nu vor mai putea fi o opreliște în fața acestei avalanșe pornite să suprimă întreaga gândire creștină, nu doar în domeniul familial. Totodată, cred că imixtiunea aceasta nu doar în instituția fundamentală a vieții – familia, ci chiar în ființa creată după chipul lui Dumnezeu, nu mai poate fi mult tolerată de Cel ce deține toată autoritatea în cer și pe pământ. Cred că tocmai aceste culmi fără precedent ale păcatului vor fi dovezi incontestabile pentru toate ființele existente și pentru toată eternitatea, că Dumnezeu va fi îndreptățit în tot ceea ce va face pentru a aduce sfârșitul acestui veac. Trecerea în veacul viitor nu va fi o regeneră pentru o altă rostogolire în gol, așa cum și-au imaginat diferite religii ale lumii succesiunea epocilor milenare, ci așezarea unei ordini cosmice perfecte și stabile. Atunci când îngerul al șaptelea va suna din trompeta lui, se va zice: „Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți

în vecii vecilor.” (Apocalipsa 11:15). Acest citat biblic arată clar că nu este treaba noastră să facem ordine în acest amalgam păcătos, ci doar să arătăm, cu multă înțelepciune și dragoste, ceea ce este sacru și binecuvântat. Ține de autoritatea și puterea lui Dumnezeu să intervină prin mijloace punitive în creația Sa și să restabilească ordinea în Univers.

Așadar, nu-mi propun să dărâm noua clădire a familiei postmoderne, ale cărei noi etaje nu se știe cum vor arăta și dacă vor rezista, ci să prezint clădirea familiei așa cum a gândit-o Dumnezeu. Vreau doar să arăt ce frumos arată la „parter” construcția divină a familiei sfinte, dar și perspectiva unui proiect minunat prevăzut la „etaj”. Datoria noastră ca familiști și creștini practicanți nu este să-i oprim în mod forțat pe cei ce clădesc fără autorizație divină, aceasta ar fi o frustrare în plus pentru contemporaneitatea noastră deja afectată de vectorii propuși și nerealizați, ci să-i direcționăm pe cei ce vor să asculte spre Dumnezeu, sursa inepuizabilă a tuturor împlinirilor spirituale și materiale.

Acest articol se adresează mai întâi celor mai de aproape, slujitorilor și frățietății, care încet-încet, seduși de șiretenii demonice, acceptă lucruri care duc în direcția inovațiilor amintite. Felul în care ne îmbrăcăm, ceea ce vizualizăm și chiar muzica ce o ascultăm pot fi pași premergători și adesea ireversibili înspre gândirea ce anulează toate decretul divine și oferă libertate fiecărui individ, deși omul niciodată nu poate avea independență spirituală, fiind afiliat automat uneia dintre taberele conflictului cosmic. Așadar, apărarea familiei nu vizează în primul rând agenda avansată a proiectului amintit, căci este scris: „În adevăr, ce am eu să judec pe cei de afară?” (1 Corinteni 5:12), ci ispitirile și amăgirile cu care se confruntă familiile de credincioși. Vreau să arăt că egoismul, materialismul, hedonismul, narcisismul și „alte lucruri asemănătoare cu acestea” (Galateni 5:21), duc la ruina relațiilor familiale și, implicit, la căutări individuale sau extrafamiliale. Aceste stări păcătoase modifică fundamental, în timp, parametrii familiari și pot să devină fenomene de masă chiar în rândurile credincioșilor. Și unde dacă nu în familie se pot observa aceste tendințe periculoase și, dacă se vrea, tot aici se pot stopa, până nu va fi prea târziu și prea tragic. În acest context și cu acest scop, prezint în continuare motivele pentru care suntem onorați să apărăm valorile familiei așa cum a proiectat-o Dumnezeu și așa cum și-a dovedit fiabilitatea de-a lungul istoriei.

(click aici pentru continuare)

„Atunci Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei. Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om. Și omul a zis: «Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi „femeie”, pentru că a fost luată din om.» De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup.” (Geneza 2.21-24)